

MOORD AAN BOORD

PAUL WESTMORELAND

Vertaald door Jaap Slingerland

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

HOE JE DIT BOEK GEBRUIKT

Heb je *Moord op het spoor* gelezen? In *Moord aan boord*, het tweede deel van de Arlo Banks-mysteries, los je weer een moord op.

Maar de boeken in deze serie zijn geen gewone boeken. Je kunt ze namelijk niet zomaar van het ene naar het volgende hoofdstuk lezen.

In plaats daarvan los je puzzels op. De uitkomst daarvan bepaalt je volgende stap. Tijdens het lezen ontdek je aanwijzingen, vind je bewijsstukken en onthul je de feiten achter de mysteries. Misschien betrap je zo zelfs een moordenaar!

Wees oplettend: de route door een doolhof die je volgt, de verschillen die je ziet, de draad die je doorknipt om een bom te ontmantelen – iedere puzzel die je goed oplost, brengt je een stap dichterbij de moordenaar.

En toch hoeft je niet bang te zijn. Alles wat je nodig hebt voor je besluiten, staat namelijk op de bladzijden van het verhaal. Er staat altijd bij welk doel de puzzel heeft en wat je moet doen. Sommige puzzels zijn direct

duidelijk en bij andere heb je aanwijzingen uit het verhaal nodig. En ook wat denkwerk – maar zonder een beetje denkwerk is het geen detective, toch?

Lees alles dus aandachtig en let goed op de details. Lijkt iets je onlogisch, maak je dan geen zorgen: je krijgt alle informatie die je nodig hebt, dat kan ik je verzekeren. En bij de oplossingen achterin kun je je antwoorden altijd controleren.

Je doel is het zoeken van je route die je naar een goed einde leidt, met een ster bovenaan de tekst. Maar als het ergste je overkomt en je bij een dodelijk einde belandt (met een doodshoofd bovenaan), begin je gewoon opnieuw en wie weet lukt het je de tweede keer wel.

Wat je ook doet, geef nooit op... en laat moordenaars nooit ontsnappen!

. INLEIDING .

Zodra Arlo Banks ontdekte dat hij de winnaar was van professor Hamatum-Sizzles raadselachtige wedstrijd, wist hij dat zijn leven voorgoed zou veranderen. De prijs die hij won was een wereldreis vol puzzels om op te lossen en raadsels om uit te pluizen. Maar zijn vorige reis, aan boord van de Orient Express, werd een groter avontuur dan hij ooit had kunnen bedenken.

Nu maakte hij zich daar helemaal geen zorgen meer over.

Arlo zat in een taxi naar het vliegveld. Hij was onderweg naar een veelbelovend nieuw avontuur. Terwijl de chauffeur zich een weg door de drukke straten baande, haalde Arlo de nieuwe brief van de professor tevoorschijn en las hem nog eens...

Beste Arlo,

Gefeliciteerd met het oplossen van een werkelijk raadselachtige moord!

Het is je ook gelukt om te bewijzen dat mijn vertrouwen in je inderdaad helemaal terecht was.

De plannen zijn alleen een klein beetje veranderd. Toen jij als een echte speurneus de bergen doorkruiste, kwam de kans voorbij om mee te varen op een exclusieve cruise met het meest luxe schip van de Nijl. En het leek me dat je zo'n fantastische buitenkans vast niet wilde missen!

Daarom wens ik je een goede reis. Het water van de Nijl en de woestijnen van Egypte zijn prachtig, maar kijk goed uit. Het is een land vol oude geheimen die in het zand van de woestijn en de tijd begraven liggen. Veel doorgewinterde ontdekkingsreizigers gingen je voor. Sommige kwamen vervloekt terug; andere zagen we nooit meer.

Voor je eigen veiligheid raad ik je dringend aan om in je detectivelogboek notities te maken van alles wat je ontdekt. Dat kan van levensbelang zijn; en het kan je ook nog helpen bij het oplossen van de puzzels die je te wachten staan.

De allerbeste wensen,

Professor Hamatum-Sizzle

PS Zorg ervoor dat alles wat je nodig hebt in je detectivetas zit voordat je in het vliegtuig stapt.

ARLO'S DETECTIVETAS

DE SOBEK

‘Welkom op de Sobek,’ zegt een jongen met een glimlach. Hij wenkt dat je aan boord mag komen van een glanzend wit stoomschip dat ligt aangemeerd op de Nijl.

Minder dan een uur geleden landde je op het vliegveld van Caïro. Je zit nog steeds in je eigen tijdzone en toch voelt Egypte als een totaal andere wereld. In het begin raasde je taxi over de stoffige wegen langs kamelen en palmbomen. Daarna kwam je bij een drukke markt stampvol kraampjes met alle mogelijke soorten kruiden, fruit en olie. Met zijn claxon maakte je chauffeur ruimte, dwars tussen de karren en verkopers met goedkope sieraadjes door.

Jullie kropen vooruit. Maar net toen je dacht dat het verkeer vastliep, sloeg je chauffeur ineens af en stond je oog in oog met de piramides. Die horen bij de grootste wereldwonderen. Je had nooit gedacht dat je ze met eigen ogen zou zien. Ze zijn adembenemend mooi en groot.

Daarna reed de taxi een zijstraat in en waren de piramides weer weg.

Het schoot niet op, dus draaide je het raampje open om af te koelen. Maar door de hitte buiten voelde het

alsof je een oven opendeed. Door de geur en de warmte besef je dat je in Egypte bent: de plaats waar de Nijl buiten zijn oevers treedt en zijn water leven brengt naar het hart van de woestijn. Zo ontstond het land van de farao's en koninginnen die monumentale tempels en paleizen bouwden, en dat al eeuwen voordat in de meeste andere landen pas de eerste dorpjes ontstonden.

Het is er echt wondermooi. De woestijnduinen zijn een oceaan vol verborgen schatten en, zoals de professor zei, vol geheimen en vloeken.

‘Ik heet Abasi,’ zegt de jongen glimlachend als je het eind van de loopplank bereikt. Hij is ongeveer even oud als jij. ‘Mijn vader is de kapitein,’ vervolgt hij en hij klopt trots op het schip. ‘De Sobek is naar de god van de Nijl genoemd,’ legt hij uit. ‘Ze is ruim vijfenveertig meter lang. Dat is langer dan alle andere schepen op de rivier.’ Abasi neemt je mee over het houten looppad, helemaal rondom de boot. ‘Dit pad noemen we de promenade. Voorin zitten de hutten, zo ver mogelijk bij de motoren vandaan. We hebben ook een spellenkamer en een passagierssalon. En een eetkamer, maar daar mag niet iedereen komen. Boven is het zonnedek met een zwembad en ligstoelen.’

‘Waar is jouw hut dan?’ vraag je en je kijkt zoekend rond.

‘Die vraag heb ik nog nooit gekregen,’ antwoordt Abasi lachend. Hij houdt snel zijn hand voor zijn mond. ‘De bemanning slaapt beneden. Geen slechte plek hoor, ik klaag niet, maar de echte luxe zit allemaal hierboven. We ontvangen maar acht passagiers op de Sobek, dus jullie hebben de ruimte.’

Met grote ogen vol ongeloof zeg je: ‘Maar acht mensen op het hele schip?’

Abasi knikt. ‘Ze hebben kosten noch moeite gespaard – de Sobek is beeldschoon.’

Hij heeft gelijk. Elke koperen stang die rondom de boot loopt, glimt in het late middaglicht. Je bewondert de brandschone dekken waarop de stewards en kamermeisjes druk bezig zijn om alles klaar te maken voor vertrek.

‘Ik breng je tas naar je hut,’ zegt Abasi als jullie bij de passagierssalon arriveren. ‘Dan kun je alvast kennismaken met de andere gasten.’

‘Bedankt,’ zeg je en je geeft hem je koffer. Je detective-tas houd je bij je, gewoon voor de zekerheid.

Als je de salon binnenstapt, zegt iemand best hard: ‘Eindelijk!’

Je kijkt om je heen en ziet een magere man aan de bar staan. Zijn neus en wangen zijn net zo donkerrood als de wijn die hij drinkt.